

Вечір пам'яті в ЦСПР, присвячений Дню перемоги

7 травня, в Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації населення (директор – Ангеліна Лахтадир) відбувся пісенно-поетичний вечір пам'яті, присвячений Дню Перемоги.

– Пам'ять завжди повинна залишатися з нами. Пам'ять про Велику Вітчизняну війну об'єднує всіх нас. І тих, хто воював на фронті чи в партизанському загоні, і тих, хто працював в тилу, і тих, хто втратив своїх близьких, рідних, друзів, і тих, хто був зовсім маленьким в ті роки, але пережив воєнне страхіття. І навіть тих, хто знає про війну лише з підручників історії... В День Перемоги ми згадуємо, перш за все, тих, чие життя забрала війна. А також низько вклоняємося і висловлюємо глибоку вдячність ветеранам війни. Тому що сьогодні ми як ніколи відчуваємо, яким дорогим для всіх нас є мир.

Саме такими словами відкрила захід директор Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації Ангеліна Лахтадир... Усіх присутніх з наближенням Дня Перемоги привітали заступник міського голови Боярки Валерій Дубовецький; депутат Боярської міської ради, заслужений журналіст України, лауреат премії ім. В.Самійленка Ніна Харчук; заслужений вчитель України Альбіна Януш, настоятель

Свято-Покровського храму Української Автокефальної Православної Церкви протоієрей Дмитро Присяжний, голова Боярського мистецького братства Віталій Приймаченко...

І звучать вірші класиків, боярських поетів, гостей вечору. Про що? Про війну і мир, про любов і ненависть, про пекло фронтових доріг і серпанок стежини до рідного дому. А ще – про надії, які, не здійснившись, відлетіли у вічність, ставши легким зітханням цього весняного вітру у вишневому квіті та памороззю сивини на скронях матусі, яка все ще чекає синопка додому... Все те – у віршах євромайданівця Андрія Нечаєва, малярської поетеси Любові Осипенко, вишнівчанки Аліни Третьак, боярчанки Олени Новаковської, киянки Інни Ковальчук, обухівського поета Олександра Хмільовського та ветерана Великої Вітчизняної, нагородженого більше ніж 20 бойовими нагородами, полковника медичної служби Миколи Мартиновича Ткаченка...

І органічно переплітаються в тому вінку пам'яті та шани історія і сьогодення. Тому що продовженням прохання всіх солдатських матерів «Мальчики, мальчики, постарайтесь вернуться назад...» стає козацька пісня-клятва «А ми тую стрілецькую славу збережемо...» у виконанні вихованців Навчально-оздоровчого комплексу Київського військового ліцею ім. І.Богуна під керівництвом заслуженого артиста України

Віталія Свирида, яку змінює пісня на честь героїв Небесної сотні «З далекого краю лебеді летіли...»

Це не найурочистіший момент заходу – вітання ветеранів Великої Вітчизняної війни, присутніх в залі. Зокрема – Валентини Георгіївни Горбань, Григорія Ізраїлевича Гороховського, Євгена Григоровича Митрофанова... І ожили в спогадах ветеранів події тих пекельних років та реальне життя Боярки військової і повоєнної – сторінки нашої спільної історії-біографії, які забувати ми просто не маємо права...

Організаторами заходу стали його ведучий – Андрій Ткаченко та Києво-Святошинський центр соціально-психологічної реабілітації

населення за найактивнішої участі народного хору ветеранів праці та дітей війни «Надія» (художній керівник – Людмила Горлінська, музичний керівник – Анатолій Пузир), на основі концерту якого й була, власне, побудована програма заходу. А в ролі благодійника виступив підприємець, депутат Боярської міськради Андрій Арчаков, який забезпечив квіти для ветеранів та солодощі для ліцеїстів-богунівців.

Замість післямови

Заключний акорд заходу – «Молитва за Україну», яку зал виконує стоячи... Бо «пролита кров не змиється сльозою», бо пам'ять «захищає серцем поранених війною хлопчаків», бо «прости, солдате, що болять твої незагойні рани», бо «зернина миру важить більше, аніж полукіпок війни»... Бо від ветеранів війни «Вахту життя» приймають їхні внуки і правнуки...

За задумом Андрія Ткаченка, пісенний блок заходу складався з відомих пісень двох типів: воєнних років та на тему війни й миру. Щодо останніх, то тут не обійшлося без певних, навіть дещо курйозних несподіванок. Яскравим прикладом чого стала пісня на слова Євгена Євтушенко «Хотят ли русские войны?». Адже на питання, яке звучить рефреном в ній, однозначну відповідь дали... ні, не присутні в залі глядачі, а останні події найновітнішої історії нашої держави, яка просто зараз

творюється на наших очах і за нашої участі.

Радислав КОКОДЗЕЙ, фото автора